

Տ. ՍՈՒՇԵՂ ԵՊՍ. ԲԱԲԱՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(7 նոյեմբեր, 2021 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Մի՛ երկնչիր, միայն հաւատա՛. եւ կեցցէ՛»
(Ղուկ. Հ. 50):

Սիրելի՛ հավատացյալներ,

Ամենքս կյանքում ունենք մեր հեղինակությունները, որոնց խոսքն ու խորհուրդը, ի հարկին նաեւ հանդիմանությունները մեզ համար անբեկանելի ճշմարտություններ են, անվերապահորեն ընդունում ենք դրանք առանց երկմտության: Կյանքի հանդեպ մեր փորձառությունն էլ ավելի է հարստանում նրանց ներկայությամբ, եւ զգում ենք, որ նրանց հետեւելով՝ մենք օր-օրի հասունանում ենք, իմաստանում եւ դառնում ինքնավստահ:

Այսօր, սիրելիներ, ահա մեզ՝ քրիստոնյաներիս համար հնչեց զորացնող, հուսադրող եւ ապրեցնող խոսքը մեր Տեր եւ Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի, որ, ընդառաջ որդեկորույս ծնողի թախանձագին խնդրանքին, ասաց. «Մի՛ երկնչիր, միայն հավատա՛, եւ նա կապրի»: Վստահությամբ ու կենդանացուցիչ մխիթարությամբ լցվեց վայրկյաններ առաջ դստերը կորցրած հոր դատարկված սիրտը, եւ Տիրոջ խոսքի հանդեպ իր աներկբա հավատքին որպես պարգեւ՝ Հայրոսը դստերը կրկին գրկելու եւ նրա հետ պատառ ճաշակելու երջանկությունն ունեցավ: Նա չերկնչեց, չընկրկեց մահվան դիմաց, այլ հավատաց եւ ապրեցրեց իր դստերը, քանզի ընդունեց, որ երկուղը չէ, որ ապրեցնում է, այլ հավատքը: Երկուղի, վախի մեջ ապրելով չէ, որ մարդ կփրկվի, այլ առ Աստված հավատքով ու սիրով:

Հավատքի կենսատու լինելու զորությանը յուրաքանչյուրս կհանդիպենք Աստվածաշնչում, երբեմն մեր կյանքում եւ որպես տեսական գիտելիք կամ փորձառություն կիմանանք այն, բայց աներկյուղ

հավատքով ապրել ու հավատքով ապրեցնել՝ տրված է բացառիկ ազգերի ու անհատների:

Մեր հայազն պատմությունն ամբողջությամբ վկայություն է Աստծու ընտրյալ ազգի: Աստված Իր սիրով որդեգիր դարձրեց մեզ, եւ մենք էլ, դարերի մեր հավատարմությամբ, Նրա հանդեպ հավատքը դարձրինք մեր էությունը բնորոշող հատկանիշ, մաշկի գույն, կյանքի կոչեցինք մեր Հոր յուրաքանչյուր խոսքը, չերկնեցինք, հավատացինք եւ ապրեցինք ու հավատարիմ մնացինք բոլոր պատվիրաններին: Մեզ ոչինչ չվախեցրեց, չզայթակղեց ու չշեղեց Աստծուց ուղենշված ճանապարհից անգամ Արցախում եւ Հայաստանի սահմաններին կենաց ու մահու պայքարի ժամանակ. մեր ներսում չունեցանք երկյուղ ու վախ ո՛չ թշնամու նկատմամբ եւ ո՛չ էլ կյանքը կորցնելու համար, քանզի հավատում եւ ընդունում ենք, որ Կյանքը Քրիստոս է, որ մարմին առավ մեզանից՝ յուրաքանչյուրի փրկության համար, որ փրկությունը Քրիստոսով է:

Ավետարանական այս ճշմարտությունների ուսուցանողն ու մեր սերունդների հոգում սերմանողն առաքելահաստատ մեր Ս. Եկեղեցին է, որ հաստատումից ի վեր հավատավոր հայ ժողովրդի, իր հոտի կողքին է եղել, կա եւ կլինի հոգեփրկչական իր առաքելությունը՝ ըստ անհրաժեշտության նույնականացնելով հայապահպանության հետ: Իր յուրօրինակ պատմության ընթացքում քրիստոնյա մեր ժողովուրդն ստեղծել է աստվածախոս մշակույթ, կրթել է հայրենասեր սերունդ եւ աշխարհին ներկայացրել իրական քրիստոնյային: Ավետարանի ճշմարտությունների ոգով խնամել եւ ոչինչ չի խնայել իր զավակների փրկության համար, հոգեւոր արժեքներով է սնել եւ պատրաստել անգամ «իմացեալ մահուան»՝ «վասն հայրենեաց եւ վասն հաւատոյ»: «Մի՛ երկնչիր, միայն հավատա՛, եւ նա կապրի»: Այսօր հազարավոր որդեկորույսներ, Հայրոսի նման, այս մխիթարությամբ է, որ հեռու են վանել երկյուղը մահվան, որ հավատում են, որ իրենց զավակներն ապրում են հանդերձյալ կյանքում՝ հարուցյալ Փրկչի հետ:

Սիրելիներ, կյանքի հանդեպ մեր լավատեսությունը մեր հավատքի գորությունից է կախված: Հույսը մարմին է առնում եւ շոշափելի դառնում, երբ մեր տեսիլքներն իրականացնելու ընթացքը սիրով ենք պարուրում:

Այսօր էլ, հակառակ բազմաթիվ դժվարությունների ու նեղությունների, հոգեմաշ պատերազմի ու համավարակի, մայր Եկեղեցին

շարունակում է իր ազգապահպան եւ հայրենակերտ առաքելությունը: Եւ Եկեղեցին միայն հոգեւորականներն ու քարեղեն սրբավայրերն ու աղոթատեղիները չեն: Եկեղեցին դուք եք, սիրելիներ, մենք ենք, որ միասին կոչված ենք աներկյուղ ու հավատքով մնալու, ապրելու, շատանալու եւ շենացնելու մեր հայրենիքը, որ ամենքիս հոգատարություն կարիքն ունի: Չերկնչենք, հավատանք, որ ապրենք, քանի որ մենք այսօր մեր կյանքով պարտական ենք նրանց, ովքեր Քրիստոսի օրինակով իրենց կյանքը տվեցին մեզ համար:

Այսօր մենք, դուք, բոլորս ոչ թե առանձին մի հատվածականություն ենք ժամանակաշրջանի, այլ հենց նորօրյա պատմությունն ենք: Մեր ազգապատումն ընդելուզումը պիտի լինի ազգի ու Եկեղեցու միախառնված եւ անբաժանելի պատմության, որի էջերը հարստանում են արժեհամակարգերի եւ հավերժական արժեքների համատեղ կերտմամբ:

Մարդկության տարեգրությունը հավերժացնող պատմությունը կերտում ենք մենք՝ այն գրողներս, եւ որքան զորավոր է մեր տեսլականը, որքան մեծ է մեր երազը, այնքան ավելի ենք ուժ ստանում՝ այն իրականացնելու:

Եւ ահա տարիներ առաջ Աստված եւ մեր ազգն ընտրեցին նրան, ով հզոր հայրենիքի, հզոր Եկեղեցու եւ հավատավոր հայ ժողովրդի բարօրության մեծ երազն ու տեսիլքը եւ այն իրագործելու տերունավանդ շնորհն ունի: Ով լսեց «Մի՛ երկնչիր, միայն հավատա՛, եւ նա կապրի» պատգամը եւ կյանքով վկայեց, որ չի երկնչում, այլ հավատում է եւ իր հավատքի շնորհիվ ապրեցնում իր խնամքին հանձնված ածուխ:

Սիրելիներ, ում խոսքը եւ հորդորն արդեն քսաներկու տարի հայրապետական խրատ է՝ ամենքիս ուղղյալ, շնորհընկալն է՝ առաքինացած իմաստուն եւ սուրբ հայրերի ու հայրապետների բարեխոսական աղոթքով, աստվածընտրյալ եւ արժանի հաջորդը Ս. Թադեոս եւ Ս. Բարդուղիմեոս առաքյալների եւ երկրորդ լուսավորիչ Ս. Գրիգորի, մեզ առաջնորդող եւ մեզ համար հոգեւոր խնամք տանող ազգընտիր Հայրապետն է Ամենայն Հայոց Գարեգին Երկրորդ Կաթողիկոսը: Նա չի երկնչում՝ ի դիմաց դժվարությունների, որոնց այսօր դիմակայում են ազգս հայոց եւ Եկեղեցին, նա հավատում է վաղվա օրվան, որ Աստծու օրհնությամբ եւ մեր բոլորի աղոթքներին ընդառաջ պիտի գա, նա ապրում է՝ քաջ հովվի իր օրինակով ցույց տալով աներկյուղ ու հավատքով լեցուն կյանք ապրելու բերկրանքը:

Երբ փորձում էի մտովի ամփոփել անցած քսաներկու տարվա սքանչելի ծրագրերը, ձեռքբերումներն ու իրագործումները, որոնք Հայոց Հայրապետի իմաստությամբ, տեսլականով ու անձանձրույթ աշխատանքով իրականացել են, մի պահ ընկրկեցի. անդրադարձա, որ դրանք էջեր ու էջեր են, որոնց արժանի գնահատականը պիտի տա անաչառ ժամանակը:

Իսկ մենք, որ բարեբաստիկ առիթն ունենք նրա սաները, հոգեւոր գավակներն ու ժամանակակիցները լինելու, երախտագետ ոգով շնորհավորենք մեր սիրելի Հայրապետին գահակալության եւ օծման 22-րդ տարեդարձի առիթով:

Հրավիրում եմ ամենքիդ, սիրելի՛ հավատացյալներ, որ հընթացս պատարագի՝ մեր սրտագին աղոթքներն ուղղենք առ Աստված եւ մեր բարեմաղթանքները խառնենք հանուր հայության աղոթքներին՝ հայրապետական մաղթանքով զորություն, զորակցություն եւ անսասանություն հայցելով Հայոց Հորը եւ նրա խնամքին հանձնված հայոց Հայրապետությանը:

Վեհափա՛ռ Տեր, բոլորիս աղոթքն է, որ Աստված լսի ամեն հայի սրտից բխած ձայնը եւ երկար կյանք ու երկար օրեր տա Հայոց Հորը: Թող Ձեր առաքելությամբ Աստված շարունակի օրհնել ամենքիս այժմ եւ միշտ եւ հավիտյանս հավիտենից. ամեն:

